

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΑ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ, 1891. ΑΡΙΘ. 282

Κυβερ. έτηρ. εν Έλλάδι Δρ. 1.
 » » » Έπισημ. φρ. 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
 Έν όδω Σταδίου αρ. 26.

Είς ούδένω, κλήν των τακτικων
 ανεακουρητων, στέλλεται ή Έφημερίκ
 των Παιδων ή άνευ προκληρωμας.

ΣΑΜΟΑΙ ΝΗΣΟΙ.

Αι νήσοι αυται όκτώ τον αριθμόν κείν-
 ται εις τον Ειρηνικόν Ωκεανόν, έχουν δε
 έκτασιν 200 περίπου τετραγωνικών μί-
 λίων. Οι κάτοικοί
 των εδιδάχθησαν
 και παρεδέχθησαν
 τον χριστιανισμόν
 υπό ιεραποστόλων
 σταλέντων έξ Έγ-
 γλίας και Σκωτίας
 πρό τινων έτων.
 Μέχρι πρό μικρού
 άπετέλουν κρατί-
 διον ανεξάρτητον.
 Έσχάτως όμως πε-
 ριήλθον υπό την
 προστασίαν της
 Γερμανίας, διά της
 καθαιρέσεως του
 βασιλέως αυτών
 Μαλιετόα και της
 ένθρονίσεως του
 αντιπαλου του Τα-
 μάσιον.

Σαμοανή γυνή.

άγνωστον, εάν δε τις από τους πολλούς
 κατορθώση διά πολλών κόπων ν'άποκτήσῃ
 μικράν τινα περιουσίαν, άμέσως οι φίλοι
 του έρχονται και μένουσι μετ' αυτου έως
 ου την εξαντλήσωσι!

Φυσικόν αποτέλεσμα του κοινωνικού του-
 του εθίμου εινε ότι
 τὸ νὰ ἴναι τις κα-
 θαρός εις τους δια-
 λογισμούς του, εις
 τους λόγους του,
 και εις την ζώνη
 του ουδέ νὰ εἴναι τις
 αξιόπιστος εις τον
 χαρακτήρα του δεν
 εἶναι πολὺ εὔκολον
 μεταξύ των Σαμο-
 ανων. Ο χριστιανι-
 σμός εκαμε πολλά
 προς άνύψωσιν του
 χαρακτήρος των,
 αλλά απαιτεῖται εἰ-
 σέτι πολὺ διά νὰ
 μεταπλασθῶσιν εις
 νέους ανθρώπους.
 Δυστυχῶς όμως οι
 νέοι των προστά-
 ται, οι Γερμανοί,

“Εν από τὰ φυ-
 σικά των ένστικτα χαρακτηριστικά των εἶνε
 ήδονηρία. Οθεν έχουν καθ'έκαστην χρείαν
 διεγέρσεως. Οι Σαμοανοί δεν φαίνονται ότι
 κέκτνται φιλοδοξίαν, ουδέ καν επιθυμίαν
 προόδου. Οθεν αποστρέφονται την εργα-
 σίαν. Τί εἶστι πλούτος μεταξύ αυτών εἶνε

δεν φαίνονται ότι εἶνε προωρισμένοι νὰ
 βελτιώσωσι πολὺ την ήθικην και πνευ-
 ματικην των ανθρώπων εκείνων κατάστα-
 σιν, οθεν τὸ πιθανώτερον εἶνε ότι και
 αυτοί, ως και άλλαι βάρβαροι φυλαί
 της Πολυνησίας, μετ' ολίγους αἰώνας θα

εκλείψωσιν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

Ἐκ τῶν τριῶν εἰκόνων, αἱ ὁποῖαι συνοδεύουσι τὸ περὶ Σαμμοανῶν ἄρθρον τούτου, ἢ εἰς τὴν πρώτῃν σελίδα παριστάνει γυναῖκα Σαμμοανὴν, φέρουσαν κεφαλόδεσμον ἐκ μαργαριτῶν, καὶ περιδέλαιον ἐξ ὀστέων ἰχθύος καὶ κοραλλίων, ἢ δευτέρα Σαμμοανὴν κόρην ἐνδεδυμένην κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν τρόπον, ἀλλ' ἀνυπόδητον! Ἡ τρίτη (σελ. 7) ἄρχηγόν, ὅστις ἠσπασθη τὸν χριστιανισμὸν διὰ τῆς διδασκαλίας χριστιανῶν νέων σταλέντων ἐκεῖ ἐκ Χαΐτης

Ἡ ἱστορία τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τῶν νήσων τούτων εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα. Οἱ πρώτοι ἱεραπόστολοι, οἵτινες ἀπεβίβασθησαν εἰς τὰς νήσους ἐκείνας κατὰ τὸ 1830, ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν ἀγρίων. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμπόδισεν ἄλλους νὰ ὑπάγωσιν ἐκεῖ. Οὗτοι ἔλαβον καλλιτέραν τῶν πρώτων ὑποδοχὴν καὶ κατὰ μικρὸν, τῇ βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, κατάρθωσαν νὰ φέρωσιν εἰς τὸν Χριστὸν τοὺς ἀγρίους καὶ ἀνθρωποφάγους ἐκείνους ἀνθρώπους.

— Ἀνταποκριτὴς τῆς μᾶς γράφει, ὅτι δασκίς τρώγει χρέμματα καταλαμβάνεται ὑπὸ σφοδροῦ ἰλιγγος (δόλιγγος) καὶ μᾶς παρακαλεῖ νὰ τῷ εἰπώμεν κἀνὲν ἰατρικόν! Τὸ κάλλιστον ἰατρικόν διὰ τὸν φίλον μας τούτον εἶνε «ἐπιπαραῖη τρώγων κρομμύδια!»

ΜΥΡΤΙΣ

Διήγημα τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

(Ἰδε προηγούμενον φύλλον.)

Ἐπὶ τέλους ἀπόσπασμα Ῥωμαίων στρατιωτῶν κατέφθασε καὶ περιεκύκλωσε τοὺς μαχομένους, προτείνοντες δὲ τὰς λόγχας τῶν τοὺς προσεκάλεσαν νὰ διαλυθοῦν. Οἱ πλείστοι ἔπαυσαν, ὀλίγοι δέ, οἵτινες ἐπέμειναν μαχομένοι, ἀμέσως συνελήφθησαν καὶ ἀπήχθησαν εἰς τὴν φυλακὴν.

Ὁ Κλεομένης καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς μάτην ἐζήτηε τὸν κύριόν του· ὅτε δὲ ἐπέστρεψεν

εἰς τὴν στοάν, ὅπου εἶχεν ἀφήσει τὰ πανέρια καὶ τὸν ὄνον, εἶδεν ὅτι κάποιος εἶχε κλέψει τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐχὶ τὰ πανέρια. Ἔθεσε λοιπὸν ταῦτα εἰς τὸ δωμάτιον τῶν ἀγορανόμων ἐκεῖ πλησίον, ὅπου εἶχεν ὁ Δημήτριος φίλον τινα, καὶ ἀνεχώρησεν ἔσπευσμένως οἰκαδε. Καθ' ὁδὸν ἐσυλλογίζετο ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ συμφορὰ καὶ ἡ κλοπὴ τοῦ ὄνου, τοὺς εἶχεν ἐπέλθει, ἕνεκα τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ὑβρεῶς

τῶν καὶ ἤρχισε νὰ τρέμῃ μήπως τὸν ἐδικηθοῦν οἱ θεοί, ἐπιφέροντες κακὸν καὶ εἰς τὴν Μύρτιν. Ἀπαφάσισα λοιπὸν, ἄμα φθάσῃ εἰς τὴν οἰκίαν, νὰ ἐξιλεώσῃ τοὺς θεοὺς διὰ παντὸς δυνατοῦ μέσου.

Ἄλλαι ὅμως ἀσχολῖαι τὸν ἀνέμενον ἐκεῖ. Πλησιάζας εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδε τὸν ὄνον βόσκοντα ἡσυχῶς παρὰ τὴν ὁδόν, ὥστε ἐνόησεν ὅτι ὁ Δημήτριος θὰ τὸ εἶχε φέρει μαζὺ του· ἔσπευσε λοιπὸν νὰ εἰσέλθῃ νὰ μάθῃ τὰ καθέκαστα. Ἄλλὰ μὲ ἐκπληξίν του ἀντι τοῦ Δημητρίου, εὔρε τὸν γέροντα Ναζωραῖον κήρυκα, καθήμενον εἰς τὸ μαγειρεῖον. Οὗτος ἦτο ὠχρὸς, καὶ τὸ αἷμα ἔρρεεν ἀπὸ τραῦμά τι εἰς τὸν δεξιὸν τοῦ ὤμου ὅστις ἦτο γυμνός, διότι τὰ ἐνδύματα του ἦσαν κατεσχισμένα. Ἐμειδίασεν ὅμως τόσον φιλαφρόνως πρὸς τὸν παῖδα, ὥστε οὕτως ἔλαβε θάρρος καὶ ἀνακούφισιν. Ταυτοχρόνως εἰσῆλθε καὶ ὁ Δημήτριος ἀπὸ τὸν κῆπον μὲ ὕφος ἀνήσυχον.

«Δὲν εἰξεύρω τί νὰ τὸν κάμω, Κλεομένη μου,» εἶπε·

«εἶναι βαρέως πληγωμένος καὶ ὅμως ἐπιμένει νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπόψε εἰς τὴν πόλιν.»

— Ὁ Θεός μου θὰ μὲ προφυλάξῃ» εἶπεν ὁ γέρον ἡρέμα.

— Ναι, ἀλλὰ ἐκείνοι εἶναι θηρία ἄγρια καὶ χρειάζονται ζυλοκόπημα δυνατόν, εἶπεν ὁ Δημήτριος μὲ θυμὸν.

— Ἄ, φίλε μου, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, τοῦ ὁποίου εἶμαι ὀπαδός, μᾶς ἔδωκεν ἐντολήν, ἂν μᾶς βᾶσις τις ἐπὶ τὴν μίαν σιαγὸνα, νὰ στρέψωμεν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἄλλην.

— Τότε θὰ σοῦ βᾶπισουν καὶ τὰς δύο καὶ τί

Σαμμοανὴ κόρη.

ἐκέρδιες! ἀπεκρίθη ὁ Δημήτριος, καὶ ἤρχισε νὰ πλύνῃ τὴν πληγὴν, μεθ' ὃ τὴν ἔδεσε ἐγγύσας ὀλίγον ἐκλεκτὸν ἔλαιον, τὸ ὁποῖον ἦτο πρω-ρισμένον διὰ τὴν λατρείαν τῶν ἐφροσίων θεῶν.

Ὁ γέρον ἐμειδίασε παρατηρήσας τὴν χρῆσιν ταύτην τοῦ ἱεροῦ ἐλαίου, ἰδὼν δὲ συγχρόνως καὶ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ἐστραμμένα πρὸς τὸν τοῖχον, εἶπεν « Ἀδελφέ μου, βλέπω ὅτι ἤρχισες νὰ ἀποβάλλῃς τὴν εἰδωλολατρείαν, ἀλλὰ ζητεῖς συγχρόνως καὶ τὸν μόνον ἀγαθὸν Θεόν; »

— Ἄ, πάτερ μου, ζητῶ πράγματι τὸν ἀγνω-στον τοῦτον Θεόν, καὶ νομίζω ὅτι τὸν εὑρόν διὰ τῶν κηρυγμάτων σου, ἀπεκρίθη ὁ Δημήτριος σοβαρῶς.

Ὁ γέρον τοῦ ἔθλιψε τὴν χεῖρα λέγων « Εὐ-λογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου! τί εἶναι πληγαὶ καὶ ραβδισμοὶ ἐν συγκρίσει πρὸς τοιαύτην χαράν! »

— Δὲν μένεις μαζί μας νὰ μᾶς διδάξῃς κάτι περισσότερο παρὶ τῆς νέας ταύτης πίστεως; Ἐγὼ ὀλίγα μόνον περὶ αὐτῆς γνωρίζω μόνον ἀπεφά-σισα νὰ μὴ λατρεύσω πλέον τὰ εἰδῶλα, ἀλλὰ νὰ γείνω πιστὸς ὁπαδὸς τοῦ μεγάλου καὶ ἀγίου τούτου Θεοῦ.

Ὁ Κλεομένης ἐξεπλάγη ἀκούων τοὺς λόγους τούτους τοῦ Δημητρίου, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς παρε-κάλεσε τὸν γέροντα Χριστιανὸν νὰ μείνῃ λέγων ὅτι ἔχει χειρογράφον τι, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ τῷ δείξῃ.

Ὁ παῖς εἶχεν ἤδη μάθει ὀλίγην ἀνάγνωσιν, ὥστε εἶχεν ἀμυδράν τινα ἰδέαν περὶ τῶν περι-χομένων τοῦ χειρογράφου τούτου ἤθελεν ὅμως νὰ πληροφορηθῇ ἐν λεπτομερείᾳ, διὰ νὰ ἐννοήσῃ τί ἔγκλημα εἶχε διαπραξῆν ἡ μήτηρ του.

Εἰς τὰς ἠνωμένας ἰκεσίας αὐτῶν, ὁ γέρον κῆρυξ ἐνέδωκε, συγκατανεύσας νὰ μείνῃ μαζί των τὴν νύκτα ἐκείνην ἔπρεπε ὅμως τὴν ἑπο-μένην πρωίαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Ῥωμαίου διοικητοῦ, διὰ νὰ ἀνακριθῇ περὶ τῆς συμπλοκῆς. Μετὰ τὸ δεῖπνον, ὁ Κλεομένης τῷ ἔφερε τὸ πολυτίμον του χειρογράφον διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἐξήγησιν τῶν ἐν αὐτῷ γραφομένων.

Ὁ γέρον ἐκτυλίξας τὴν μεμβράνην ἐκύτταξε τὴν ἀρχήν, καὶ τὸ πρόσωπόν του ἀνέλαμψεν ἐκ χαρᾶς, καὶ ἤρχισε νὰ ἀναγινώσκῃ μεγαλοφώνως τὰς καλλιγεγραμμένας γραμμάς «... . Θέλω εἶσθαι εἰς ἐσᾶς Πατὴρ καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι εἰς ἐμὲ υἱοὶ καὶ θυγατέρες, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων..... Συμφιλίωθτε μετὰ τοῦ Θεοῦ... Ἔλθετε πρὸς Με, πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πε-φορτισμένοι καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δώσει ἀνάπαυσιν.»

— Λοιπὸν ἡ μήτηρ μου ἦτο Χριστιανή!, ἀνέ-

κραξεν ὁ Κλεομένης καὶ διὰ τοῦτο ἐξωρίσθη ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν της καὶ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας!

Ὁ μῆτέρ μου, μῆτέρ μου! ποῦ εἶσαι, νὰ σοὶ εἶπω καὶ ἐγώ, ὅτι ὁ Θεὸς σου θὰ ἦναι εἰς τὸ ἐξῆς καὶ Θεὸς ἐμοῦ! Σὺ δέ », ἐπρόσθεσεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κῆρυκα, « δὲν θὰ μὲ διδάξῃς νὰ γνω-ρίσω καὶ νὰ λατρεύσω Αὐτόν; »

Οἱ δύο ἠλικιωμένοι εἶχον ἰδεῖ με θαυμασμὸν τὴν ἐξαψιν τοῦ Κλεομένου, ἤδη ὅμως ὁ γέρον κῆρυξ ἐγερθεὶς ἔθεσε τὰς χεῖράς του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδὸς καὶ εἶπε με συγκίνησιν « Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ τῆς μητρὸς σου ἅς ἦναι μετὰ σοῦ! Αὐτὸς νὰ σοὶ δώσῃ πλουσίως τὴν χάριν Του! Αὐτὸς νὰ σὲ ὀδηγῇ εἰς πᾶν βῆμα τῆς ζωῆς σου καὶ νὰ σὲ φέρῃ τέλος ὁμοῦ με αὐτὴν, εἰς τὴν ζωὴν ἐκείνην ὅπου δὲν ὑπάρχει δάκρυ οὐδὲ χωρισμὸς! »

Ὁ Κλεομένης τότε ἀναβλέψας ἠρώτησεν, « Ἐ-γνωρίζεις λοιπὸν τὴν μητέρα μου; »

Ὁ γέρον ἀνένευσε « Θὰ ἦτο βεβαίως μία τῶν ἐν κρυπτῷ πιστῶν τοῦ Κυρίου ἐν Ἀθήναις, » εἶπεν.

— Οὔτε λοιπὸν ποῦ εἶναι τῶρα δύνασαι νὰ μοὶ εἶπῃς; ἐξηκολούθησεν ὁ παῖς βαρυθυμῶν.

— Ὅχι, τέκνον μου, ἀλλ' ὅπου καὶ ἂν ἦναι, ὁ Κύριος βεβαίως εἶναι μαζί της.

— Πρέπει νὰ τὴν εὑρῶ, ἀπεκρίθη ὁ Κλεομέ-νης, « Ἀλλὰ διδάξέ με πρῶτον περὶ τῆς νέας αὐτῆς πίστεως. »

Σχεδὸν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐκείνης, ὁ γέρον κῆρυξ τοὺς ἐξήγει τὸ Εὐαγγέλιον—τὴν καλὴν ἐκείνην ἀγγελίαν—τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν εἶχε κηρύξει πρῶτος ὁ Παῦλος ἐν Ἀθήναις· οἱ δὲ λόγοι του εὑρισκον ἤδη εἰς τὰς καρδίας τῶν προ-θυμῶν τούτων ἀκροατῶν, πρὶν δὲ κοιμηθῶν ἀμφο-τεροὶ ἔκαμαν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐνωθῶν με τοὺς περιφρονημένους καὶ διωκομένους Ναζωραίους.

Τὰ χαράγματα ὁ κῆρυξ ἀνεχώρησε, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἐγκαίρως εἰς τὴν ἀνάκρισιν τοῦ δι-οικητοῦ, καὶ νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ ἐκείνων τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν του, οἵτινες εἶχον συλληφθῆ ἢ κληθῆ πρὸς ἀνάκρισιν. Ἠρνήθη δὲ νὰ ἀφήσῃ τὸν Δημήτριον ἢ τὸν Κλεομένην νὰ τὸν συνο-δεύσουν. « Ἴσως δὲν σᾶς παρετήρησαν εἰς τὴν συμ-πλοκὴν, ὥστε θὰ ἦτο ἀνοησία νὰ ἐκτεθῆτε τό-σον φανερά μαζί μου. »

Ἄκολουθεῖ.

— Ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι πνεῦμα, οὐχὶ φάντασμα. Ἐχει σῶμα, αὐτὰμα δὲ καὶ ψυχὴν, ὅστις δὲ παραμελᾷ τὸ σῶμα, ταχέως μανθάνει ὅτι σῶμα ἐξησθενημένον δὲν δύναται νὰ ὑποβαστάσῃ ἰσχυρὰν ψυχὴν, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας οἱ ἀμε-λοῦντες τὴν ψυχὴν εὑρίσκουν ὅτι τὸ σῶμα δὲν εἶναι παρὰ πτόμα!

Η ΑΘΩΟΤΗΣ.

Ὡμορφὴ μικρὴ παιδοῦλα
 Μὲ κατάσπρον φορεσιά
 Ἐσπικώθη μὴν αὐτοῦλα
 Μὲ τοῦ Μᾶϊ τὴν δροσιά.

Τὰ χεράκια τῆς γεμίζει
 Μόλις, μόλις τὰ κρατεῖ,
 Ἄχ κι' αὐτὴ μοχλομυρίζει
 Σὰν λουλούδι ζιλευτὴ.

Μὲ τὰ ῥόδα, μὲ τὰ κρίνα
 Τρέχει, παίζει τὰ χαιδρα
 Κι' εἶν' ἄθωα σὰν κ' ἐκεῖνα,
 Σὰν κ' ἐκεῖνα δροσερά.

Ἡ ἀθωότης εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

Εἰς τὸν κήπον μὲ τραγοῦδια
 Καταβαίνει ζωρὰ
 Καὶ ὀλόδροσα λουλούδια
 Κόπτει μὲ πολλὴν χαρὰ.

Εἰς τῆς πλατῆαις τῆς θυγμένα
 Τὰ ὀλόχρυσά μαλλιά
 Παίζουν, παίζουνε λυμένα
 Μὲ τῆς αὔρας τὰ φιλιὰ.

Μοιάζει βόδου μπουμπουκάκι,
Λουλουδάκι θελκτικό
Τὸ γλυκὸ τῆς στοματάκι
Τὸ μικρὸ, τὸ παιδικό.

Τὸ χαμόγελο ποῦ χύνει
Εἶν' ἀχτίδα τ' οὐρανοῦ
Καὶ στὸ πρόσωπό τῆς δέχναι
Τὴν ἀγνότητα τοῦ νοῦ.

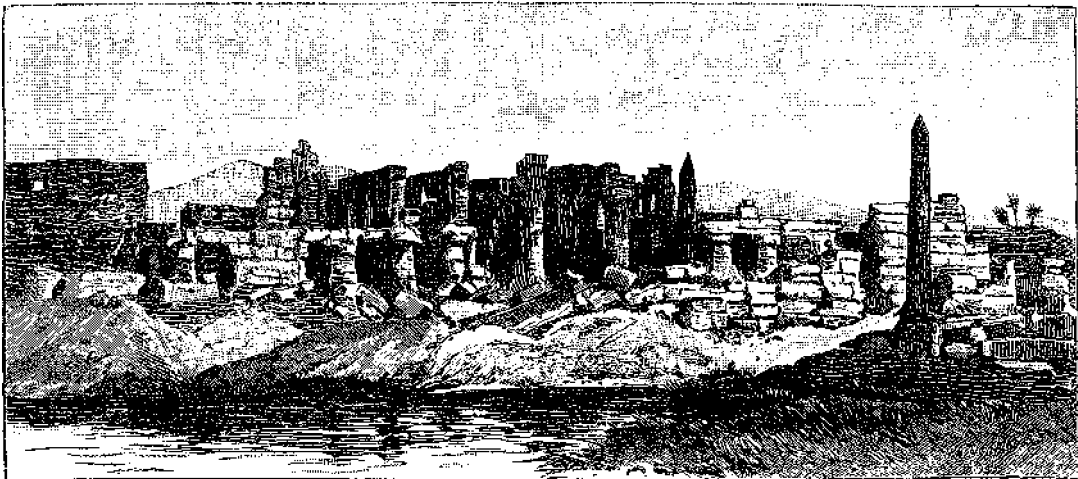
Καὶ στ' ἄθωο μέτωπό τῆς
Στὰ γλυκερά τῆς τὰ ματῖα
Φαίνεται ἡ ἀθωότης
Ἡ καθάρια τῆς καρδιά,

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ

τεμάχια λίθων πελωρίων διαστάσεων, ὥστε ἀπορεῖ τίς πῶς ἠδυνήθησαν νὰ μεταφέρουν καὶ τοποθετήσουν τοιαῦτα βάρη εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐστηρίζοντο ἐντελῶς εἰς ἀνθρωπίνους χεῖρας.

Καὶ ταῦτα μὲν κείνται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Αἱ ἀνασκαφαὶ δὲ ἀνεκάλυψαν πολλὰ καὶ σπουδαῖα εὐρήματα, Ἀνεκαλύφθησαν θάλαμοι κεκαλυμμένοι ἐσωθεν μὲ ἐπιγραφάς, ἐξιστορούσας τὴν ζωὴν καὶ τὰς πράξεις τῶν Βασιλέων τῆς πόλεως.

Μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἐρειπίων ὑπάρχουν δύο πελώριοι μορφαὶ ἀνθρώπινοι καθήμεναι αἵτινες ἐκαλοῦντο, α ὁ Ἐναρθρος

Ἐρείπια τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Θηβῶν.

ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ ΘΗΒΩΝ.

Τὰ ἐρείπια, ἅτινα παρίστανται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα, ἀνεκαλύφθησαν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Νεῖλου, εἰς τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ἤδη καλεῖται Ἐλ Καριάκ, καὶ τὰ ὁποῖα κατέχουσι μεγάλην ἔκτασιν εἰς ἀμφοτέρως τὰς ὄχθας, εἶνε δὲ τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας μεγαλοπόλεως Θηβῶν. Μεταξὺ τῶν ἐρειπίων τούτων τὰ κριώτερα εἶνε μία μεγάλη αἶθουσα, εἰς ἣν ἄγουσι πύλαι μεγάλαι κεκαλυμμέναι μὲ ἐπιγραφάς. Ἡ αἶθουσα αὕτη καλεῖται αἰθουσα τῶν Βασιλέων, καὶ ἐξ αὐτῶν ὁ περιηγητὴς διὰ διπλοῦ διαδρόμου ἐκ πελωρίων στυλῶν 20 ποδῶν τὸ ὕψος μεταβαίνει εἰς ἕνα ναόν. Εἰς τὸ ἐν ἄκρον του ἵσταται ὀβελίσκος 108 ποδῶν τὸ ὕψος, ἐνῶ ἄλλοι κείνται κατὰ γῆς. Ἐκτὸς τῶν ὀβελίσκων ὑπάρχουν χρωσμένοι εἰς τὴν λάσπην τοῦ ποταμοῦ διάφοροι στυλοὶ, καὶ ἄλλα

Μέμνων, » διότι κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἱστορικούς, δταν ὁ ἦλιος ἀνέτελλεν, αἱ δὲ πρῶται του ἀκτίνες προσέβαλλον τὸ μεγαλείτερον τῶν μνημείων τούτων, τοῦτο ἐξέφερον ἤχόν τινα μουσικόν. Τὴν ἀλήθειαν τοῦ μύθου τούτου ἠθέλησα νὰ δοκιμάσω αὐτοπροσώπως, γράφει ἄλλος τίς περιηγητὴς, ὅθεν ἐμφοθεῖς ἐνωρὸς διησύνην πρὸς τὸ μέρος, ἔνθα ἵσταται ὁ κολοσσός, καὶ ἐκάθησα ἀναμένων τὴν ἀνατολήν τοῦ Ἠλίου. Μόλις δ' ἐφάνησαν αἱ πρῶται ἀκτίνες του, καὶ ἀμέσως πρὸς ἐκπληξίν μου, ἠκούσθη βαρὺς τις μουσικὸς ἦχος, ὅστις ἐφαίνετο ἐπικυρῶσιν τὴν ἀρχαίαν περὶ τούτου διήγησιν. Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ὅπως ἀνεκάλυψα τὴν ἀπάτην, παρατηρήσας ὀπισθεν τῆς κερραλῆς τοῦ ἀγάλματος Ἄραβά τινα κεκρυμμένον καὶ διὰ τινος λίθου κτυπῶντα αὐτὴν κατὰ τὸ μέρος τοῦ ὠτός, ἐξ οὗ ὁ ἦχος!»

Ὅς φαίνεται ὁ Ἄραβ ἐκεῖνος ἐμμήθη τοὺς ἀρχαίους ἱερεῖς τοῦ Μέμνωνος, ἵπτινες κρυπτόμενοι ὀπισθεν τοῦ ἀγάλματος ἠπάτων τοὺς ἐπί-

στους εύλαβείς διά τού τρόπου τούτου. Ἀκριβῶς ὅπως ἔπραττον οἱ ἱερεῖς τοῦ Ποσειδῶνος ἐν τῇ Ἀροπόλει, ἐν τῷ Ἐρεχθεῖῳ, ὅπου διίσχυρίζοντο ὅτι ὁ Ποσειδῶν ἐκτύπησε τὸν βράχον διὰ τῆς Τριαίνης του καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ θαλάσιον ὕδωρ — ἐπανελαμβάνετο δὲ τὸ θαῦμα τοῦτο κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν ἱερέων, οἵτινες ἔχοντες θάλαμον ὀπισθεν τοῦ τοίχου, ἔχειν ὕδωρ διὰ κρυφίας τινὸς ὁπῆς εἰς τὸ μέρος ὅπου, ὡς ἔλεγον, ἦσαν τὰ σημεῖα τῆς τριαίνης καὶ ἐπληροῦντο τὰ κλισώματα, πρὸς θαυμασμόν τῶν προσκυνητῶν! Παντοῦ καὶ πάντοτε ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὁ αὐτός—ἔτοιμος νὰ ἀπατήσῃ ἄλλους καὶ ἀκόμη ἑαυτόν, ἰδίως εἰς τὰ τῆς θρησκείας! καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν εἰς ὅλα τὰ θρησκευήματα τοῦ κόσμου ψευδῆ θαύματα πρὸς ἀγρυπολογίαν.

Πόσον διάφορον τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κ. Ι. Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον διδάσκει τὴν ἀλήθειαν καὶ παραινεῖ τοὺς ἄνθρώπους νὰ ἀποφεύγωσι τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην καὶ τὴν ὑποκρισίαν καὶ τὸν δόλον καὶ τὸν φθόνον καὶ τὴν ἐκδίκησιν καὶ νὰ εὐαρετῶσι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς των! Τὸ Εὐαγγέλιον λοιπόν, μικροί μου φίλοι, νὰ ἀναγινώσκετε καθ' ἑκάστην καὶ αὐτὸ νὰ ἔχετε ὡς μέτρον τῆς πίστεως καὶ τῆς ζωῆς σας, ἐάν θέλετε ἀληθῆ εὐτυχίαν καὶ εἰδῶ καὶ εἰς τὴν αἰωνιότητα

ΠΟΣΟΝ ΕΣΤΟΙΧΙΣΕ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Τὸ 1852 ἐστάλησαν ἐξ Ἀγγλίας ἱεραπόστολοι εἰς τὴν νῆσον Ἀρείτην. Οἱ κάτοικοι ἦσαν ἄγριοι ἀνθρωποφάγοι, ἀλλ' ὅμως τοὺς ἐδέχθησαν φιλοφρόνως. Μετ' ὀλίγον ἔμαθον τὴν γλῶσσαν τῶν ἐντοπίων καὶ ἤρχισαν νὰ τοὺς κηρύττωσι τὸ Εὐαγγέλιον. Ἡ ἱστορία τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἔμαλαχωσε τὰς πεπωρωμένας καρδίας των καὶ ἤρχισαν νὰ μετανοοῦν καὶ πιστεύουν εἰς τὸν Χριστόν, τὸν φίλον τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἡ πρώτη των δὲ παράκλησις πρὸς τοὺς ἱεραποστόλους ἦτο νὰ τυπώσουν τὴν Γραφὴν εἰς τὴν γλῶσσάν των. Ἀλλὰ πῶς νὰ γείνη τοῦτο ἀνευ χρημάτων, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι δὲν εἶχον λεπτὸν, ἀπέζων δὲ μόνον ἐκ τῶν φυσικῶν καρπῶν τῆς νήσου! Ἡ νῆσός των παρήγεν εἶδος τιβολῶν, ἐκ τῶν ὁποίων κατασκευάζεται τὸ ἀραροῦτι—ἀπεφάσισαν λοιπόν νὰ καλλιεργήσουν τὸ προῖόν τοῦτο, νὰ τὸ πωλήσουν εἰς τοὺς ἑμπόρους, καὶ διὰ τῶν χρημάτων τούτων νὰ πληρώσουν διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς Γραφῆς εἰς τὴν γλῶσσάν των.

Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν ἦτο τόσον εύκολον, διότι ἀπηρτοῦντο 30,000 δραχ. διὰ τὴν ἐκτύπωσιν, τὸ δὲ κατ' ἔτος συναγόμενον προῖόν ἦτο ὀλίγον. Τοῦτο ὅμως δὲν τοὺς ἀπήλπισεν, ἀλλὰ μετ' εὐσταθείας ἀληθῶς ἠρωϊκῆς ἐξηκολούθησαν τὸ ἔργον των, μετὰ 15 δὲ ἐτῶν κοπιώδη ἐργασίαν κατώρθωσαν τέλος νὰ συναξοῦν τὸ ἀπαιτούμενον ποσό. Ἡ Βίβλος ἐξετυπώθη καὶ ἐστάλη εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην ἐκ Σκωτίας. Ἡ ἀφιξίς τοῦ πλοίου ἦτο συμβῆν χαροποιὸν δι' ὅλην τὴν νῆσον ἄρχοντες καὶ λαός—ὄλοι συνήχθησαν εἰς τὴν παραλίαν ἀναμνέοντες τὸν ἀποβίβασιν τῶν κιβωτίων ἅτινα περιείχον τὴν θησαυρὸν τῆς καρδίας των. Εἰς τὴν θέαν τοῦ πρώτου ἀντιτύπου, τοῦ ἐξαχθέντος ἐκ τῶν κιβωτίων, ὀλοκλήρος ὁ λαός ἐξεπράγη εἰς δοξολογίαν εἰς τὸν Θεόν. Πόσον ἐκστατικοὶ ἐκ τῆς χαρᾶς ἐγένοντο ὅσοι ἐγνώριζον νὰ ἀναγινώσκουν, ὅταν ἔγειναν κάτοχοι ἐνός ἀντιτύπου! Τὸ ἔσφιγγον εἰς τοὺς κόλπους των, τὸ ἐφίλουν καὶ ἠυλόγουν τὸν Κύριον διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην του! Πτωχοὶ ἀνθρωποφάγοι! σεῖς, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὅμοιοι μετὰ σας, θὰ ἐγερεθῆτε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ θὰ κατακρίνετε τοὺς γεννηθέντας καὶ ἀνατραφέντας εἰς χριστιανικὰς χώρας καὶ ὀνομαζομένους χριστιανούς διτι σεῖς μόλις εἶδετε τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου ἐπιστεύσατε εἰς αὐτὸ καὶ τὸ ἠγαπήσατε, ἐνῶ ἐκεῖνοι, τὸ εἶχον καὶ ὅμως τὸ περιεφρόνησαν!

Ἡ ΠΙΣΤΙΣ ΠΡΩΤΗ ΕΙΡΑΝΗΣ.

Πόσον ἀτάραχα εἶναι τὰ παιδιά μιᾶς οἰκογενείας, ὅταν ἦναι πεπεισμένα, ὅτι ἔχουν πατέρα φιλόστοργον, ἱκανὸν καὶ ἔχοντα ὅλα τὰ μέσα πρὸς ὑπεράσπισιν, πρὸς συντήρησιν καὶ πρὸς εὐζωίαν των! Ὅ,τι καὶ ἂν συμβῆ ἀποβλέπουσιν πρὸς αὐτὸν μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ ἀποβάλλουσιν τὸν φόβον.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν εὐσεβῆ χριστιανόν, ὅστις θεωρεῖ ὅλα τὰ μυστήρια τῆς θείας Προνοίας καὶ ὅλας τὰς ἀτομικὰς θλίψεις μετὰ πλήρη ἐμπιστοσύνην, ὅτι ὁ ἀπονέμων αὐτὰ κράττει δροφῶς. Ὅταν δύναται νὰ ἐπυρρίψῃ πᾶσαν μέριμναν εἰς τὸν Κύριον, τότε εἶναι εὐτυχής. Τοῦτο δὲ εἶναι Πίστις.

Ὅταν πτωχὸς τις ἀμαρτωλός, ἐν πλήρει ὀφει τῶν τῶν καὶ τῆς ἀσθηρότητος τοῦ θείου νόμου—ἐν πλήρει ὀφει τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀμαρτίας καὶ ἀναξιοτήτος—ἐν πλήρει ὀφει τῆς ἀπέλπιδος καταστάσεώς του, δύναται νὰ ἐμπιστευθῆται εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ

Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.—"Όταν δύναται νὰ συναισθάνηται ὅτι ἐν τῷ αἵματι (τῷ θανάτῳ) τοῦ ἀρνίου ὑπάρχει θυσία περὶ ἁμαρτίας,—ὅταν δύναται οὕτως νὰ ἀφεθῇ ἡσύχως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀναμένη καὶ νὰ προσμένη σωτηρίαν, βεβαίως τοῦτο εἶναι εὐτυχία.—Ναί, τοῦτο εἶναι Πίστις.

"Όταν ἄνθρωπος τις ἐν θλίψει βεβαρημένος μὲ κοπιώδη ἔργα, τὰ ὅποια δὲν τῷ παρέχουσιν ἀνάπαυσιν, δύναται νὰ προσέλθῃ πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ἐπιτρέπει ταῦτα νὰ ἐπέλθουν ἐπ' αὐτὸν καὶ νὰ φιλήσῃ τὴν βάρβον, ἥτις τὸν τυπτει,—ὅταν ὁ τοιοῦτος δύναται νὰ λέγῃ, ὡς ὁ ψαλμωδὸς, ἩΚαὶ ἂν μὲ φονεύῃς, πάλιν θέλω ἐμπιστενεσθῆαι εἰς Σὲ» — "Όταν δύναται νὰ ἐπισκέπτηται τὸ ταμεῖον τοῦ καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ νὰ ἐκχέῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἐν προσευχῇ, ἀριθμῶν τὰς θλίψεις τοῦ καὶ ζητῶν συμπάθειαν —ὅταν δύναται νὰ προσέροχηται εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος διὰ παρηγορίαν, ἂν καὶ αἱ ταραχαὶ τοῦ εἶναι ὡς χεῖμαρροι, τὸ δὲ ποτήριον τῆς ἀτυχίας τοῦ ὡς σκώληξ κατατρώγων—"

Όταν δύναται τις νὰ πράττῃ ταῦτα, ἔχει τὴν πηγὴν τῆς εὐτυχίας τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ—τὴν πίστιν! Ἄξιζει πολὺ, λοιπὸν, παιδιὰ μου, νὰ καλλιεργῆτε παιδιόθεν τὴν εἰς Θεὸν ἀκλόνητον πίστιν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΝΟΥΣ ΔΑΙΜΟΝΙΟΣ.

Περὶ τοῦ Καίσαρος ἀναφέρεται, ὅτι ὑπηγόρευε πέντε ἐπιστολάς συγχρόνως, ἐπίσης δὲ ἐκπληκτικὰ παραδείγματα καταμερισμοῦ τῆς διανοητικῆς ἐργασίας εἰς πλείστα συγχρόνως ἔργα ἀνα-

φέρονται περὶ διαφορῶν προσώπων ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Πάντα ταῦτα ὁμῶς ὑπερβαίνει τὸ ἀναφερόμενον ὑπὸ ἀγγλικῆς ἐφημερίδος περὶ σοφοῦ Βραχμῆανος ζῶντος ἐν Βομβάῃ φέροντος τὸ ὄνομα Ναράζην Μάρταν Σουκχατμέ. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκπλήττει τοὺς περὶ αὐτὸν διὰ τῆς τεραστίας διανοητικῆς του δυνάμεως, ἐκτελῶν ταύτοχρόνως τὰς ἐξῆς ἐργασίας: Μεθ' ἑνὸς συντρόφου παίζει σκάκι (εἰς τὰ ὅποια σχεδὸν πάντοτε κερδίζει), ταύτοχρόνως δὲ χαρτοπαικτεῖ μετὰ δευτέρου,

Σαμοανὸς ἀρχηγὸς ἐκχριστιανισθεῖς.

ἰρμηνεύει εἰς τρίτον δυσκόλους Σανσκριτικούς χρησμούς, ἀριθμεῖ τοὺς κόκκους σίτου, τοὺς ὁποίους ῥίπτει πρὸ αὐτοῦ τέταρτος, καὶ ταύτοχρόνως ἀκόμη ἐκτελεῖ κατὰ νοῦν μίαν ἀριθμητικὴν πράξιν, οἷον ὕψωσιν διψηφίου ἀριθμοῦ εἰς τὴν τετάρτην δυνάμιν, ἢ ἔξαγωγήν τῆς κεντρικῆς ῥίζης τετραψηφίου ἀριθμοῦ, πολλαπλασιασμὸν δύο δωδεκαψηφίων ἀριθμῶν, ἢ λύσιν πρωτοβαθμίου ἐξισώσεως! Ὁ θαυμαστικὸς οὗτος ἄνθρωπος ὑπολογίζει κυλιπλόκους ἀλγεβρικός παραστάσεις, ἀπαιτούσας διὰ τοὺς συνήθεις μα-

θηματικούς ἐργασίαν πεντάωρον, ἐντὸς πέντε λεπτῶν, σπανιώτατα δὲ κάμνει λάθος τι μικρὸν. Ὁ Σουκχατμέ σκίπτεται κατὰ παρακίνησιν τοῦ διοικητοῦ Βομβάης νὰ ταξειδέσῃ εἰς Εὐρώπην πρὸς ἐπίδειξιν τῆς διανοητικῆς του δυνάμεως. Ταῦτα κατὰ γερμανικὴν ἐφημερίδα.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΝ ΚΩΝ]ΠΟΛΕΙ ΤΥΠΟΥ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδίδονται σήμερον 50 ἐφημερίδες καὶ περιοδικά, ἐξ ὧν 19 καθ' ἑκάστην, 3 τρις τῆς ἑβδομάδος, 2 δις τῆς ἑβδομά-

δος, 17 καθ'εβδομάδα, 3 κατά δεκαπενθημεριαν και 6 κατά μήνα.

Εκ τών φύλλων τούτων τὰ 30, ἐν οἷς αἱ πλεῖστοι τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων, εἶναι πολιτικά, ἂν δὲ τίτλος οὗτος ἀρμόζει εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Τουρκίας, 3 ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς τέχνας, εἶναι δὲ ὄργανα τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, 9 εἶναι θρησκευτικὰ καὶ ἐπιστημονικά, 6 εἰδικὰ διὰ στρατιωτικούς, ἰατρούς, νομικούς κλπ. καὶ 2 δὴθεν σατυρικά. Ἐκδίδονται δὲ 15 εἰς γλώσσαν τουρκικὴν, 8 εἰς τὴν ἑλληνικὴν, 7 εἰς τὴν ἀρμενικὴν, 6 εἰς τὴν γαλλικὴν, 4 εἰς τὴν τουρκικὴν μὲ ἀρμενικούς χαρακτῆρας, 1 εἰς τὴν τουρκικὴν μὲ ἑλληνικούς χαρακτῆρας, 2 εἰς τὴν ἑβραϊκὴν, 1 εἰς τὴν ἀραβικὴν, 1 εἰς τὴν Περσικὴν, 1 εἰς τὴν ἰταλικὴν, 2 εἰς γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν κατὰ τὸ ἡμῖς καὶ 2 εἰς τὴν βουλγαρικὴν μὲ χαρακτῆρας ῥωσσικούς. Ἀπὸ τῆς 20 Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ τέλους Νοεμβρίου 1890 ἐξεδίδετο καὶ γερμανικὴ ἐφημερίς μὲ λατινικούς χαρακτῆρας, ὁ Ὀθωμανικὸς Ταχυδρόμος τοῦ καθηγητοῦ Ρόζενφελδ, ἥτις ὅμως παρὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Γερμανῶν καὶ τὴν ἐξωθεν υποστήριξιν ἐναυάζησεν ἕνεκα τοῦ ἀναλάτου ὕφους τῆς καὶ τῶν ἀπειρῶν τυπογραφικῶν τῆς λαθῶν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ ἡλικία τῶν ἀστέρων.

Ὅπως ὅλα τὰ πράγματα, οὕτω καὶ οἱ ἀστέρες δὲν εἶναι ἀμετάβλητοι καὶ αἰώνιοι, ἀλλ' ὑπόκεινται εἰς μεταβολὰς καὶ χρόνον. Ἐχουσιν ἀρχὴν, περίοδον ἐνεργείας, ἀκμὴν, παρακμὴν, καὶ τέλος. Ἡ ἀστρονομία διὰ τῶν ἐν χρήσει μέσων δύναται νὰ γνωρίσῃ τι περὶ τῆς πραγματικῆς καταστάσεως καὶ τῆς σχετικῆς ἡλικίας τινῶν ἐκ τῶν ἀστέρων.

Ἡ ἡλικία τῶν ἀστέρων κατὰ τοὺς ἀστρονόμους ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θερμοκρασίας τῶν, ἡ δὲ θερμοκρασία τῶν εἶναι ὑψηλοτέρα ἀναλόγως τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἰσιδῶν ἀκτίνων εἰς τὸ φάσμα.

Οἱ περισσότεροι τῶν ὁρατῶν εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμὸν ἀστέρων εἶναι λευκοὶ ἢ γλαυκοειδεῖς, ἐπομένως εἰς ὑψηλὴν θερμοκρασίαν. Πολλοὶ ὅμως μεταβῶν τῶν ὁπίων καὶ ὁ ἡμέτερος ἥλιος εἰσὶ κίτρινοι ἢ πορτοκαλλοειδεῖς, ὅπου σημαίνει ἡδὲ διττὸν ἦδη τὴν νεανικὴν τῶν ἡλικιών. Ἐνῷ ἄλλοι δεκνύουσι διὰ τοῦ βαθμοῦ πορτοκαλλοειδοῦς ἢ βαθμοῦ ἐρυθροῦ χρώμα. τὸς τῶν ὅτι ἡ ἡλικία τῶν ἔχει προχωρήσει εἰς περαιτέρω.

—Βόναυος Ἀμερικανικός. Πρὸ ἑκατῶν ἐτῶν αἱ μεγάλοι πεδιάδες τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐκλήμυρον ἀγρίων Βονάων (Βουβάλων). Ἡδὲ υπολογίζεται ὅτι δὲν ὑπάρχουν πλεονάζ τῶν 2000! Τὸ κυνήγιον χάριν τοῦ δέρματος αὐτῶν πλησιάζει νὰ ἐξαλείψῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο ζῶον ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

—Ἡ Βολωνία, ἡ Φλωρεντία καὶ τὰ Παρίσια ἔχουν ἦδη τὰς μεγίστας συλλογὰς ἀπειρημένων φυτῶν.

—Πράττετε ὅσον δύνασθε κἀλλιστα. Κατὰ τινὰ παλαιῶν μύθων ὅλα τὰ δένδρα τὰ ὅποια ἦσαν εἰς τὸν κῆπον ἐνός

βασιλέως ἤρχισαν νὰ παραπονοῦνται. Ἡ δρῦς ὅτι δὲν ἔκαμνε ἀνθη, ἡ τριανταφυλλιά ὅτι δὲν ἔκαμνε καρπούς, ἡ ἔμπειλος ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἰσταται ὀρθία ὡς τὰ λοιπὰ δένδρα, ἀλλ' ἦτο ἠναγκασμένη νὰ ζητῇ στηρίγματα εἰς τοίχους ἢ ἄλλα δένδρα. «Τί ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωμεν εἰς τὸν κόσμον, ἔλεγον, ἀφοῦ δὲν ἀξίωμεν τίποτε!»

Τότε ὁ βασιλεὺς εἶδεν ἕνα μικρὸν κρῖνον ἀνοίγοντα τὰ πέταλά του εἰς τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ λάμπον μὲ χαρὰν, καὶ τὸν ἠρώτησε· «Τί σὲ κάμνει, κρῖνε τόσον χαρούμενον; Ἐνδύμεις, ἀπεκρίθη ὁ κρῖνος, ὅτι ἡ μεγαλειότης σου διέταξεν νὰ μὲ φυτεύσουν ἐδῶ, ὥστε δταν ἐπισκέπτεσαι τὸ μέρος τοῦτο νὰ βλέπῃς τὴν ὄψιν μου καὶ νὰ ὀσφραίνεσαι ἐκ τῆς εὐωδίας μου καὶ νὰ ἀγάλλεται ἡ βασιλικὴ σου καρδιά. Ὅθεν πᾶσαν ἡμέραν προσπαθῶ νὰ ῥμαίω ὅσον δύναμαι ὠραιότερος καὶ νὰ εὐωδιάζω ὅσον ἡμπορῶ περισσώτερον, διὰ νὰ ἐκπληρῶ τοιοῦτοτρόπως τὸν σκοπὸν σου.» «Εὖγε, τέκνον μου, ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, κάμνεις κἀλλιστα, διότι διὰ τοῦτου καὶ σὺ εἶσαι εὐτυχῆς καὶ ἐμὲ κάμνεις εὐτυχῆ, ἐνῷ οἱ σύντροφοί σου οὗτοι εἶναι μελαγχολικοὶ καὶ κατηρεῖς καὶ μεταδίδουν τὴν κατηρεῖάν των καὶ εἰς ἐμὲ ὁσάκις τοὺς πλησιάζω.»

—Διὰ νὰ ἴδουν οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι ἀναγνώσται μας πόσον μεγάλη ποσότης ἐπιστολῶν καὶ ἐφημερίδων στέλλεται εἰς Ἀμερικὴν εἰς Εὐρώπην μὲ ἕκαστον ταχυδρομῆιον, ταῦτα δὲ εἶναι δις καὶ τρις τῆς ἐβδομάδος, ἀναφέροντες ἐν μόνον παράδειγμα. Πρὸ 4 ἐβδομάδων ἐν ἀπὸ τὰ μεγάλα ταχυδρομικὰ ἀποκλινητά, τὰ ἐκτελούμενα τοὺς μεταξὺ τῆς Νέας Ἰβηρίας καὶ Ἀγγλίας πλάσας, ἔφερον 860 σάκκους ταχυδρομικούς, ζυγίζοντας 35 τόνους, ἥτοι 340,000 περίπου ὀκάδας! Διὰ νὰ κερδήσουν δὲ 20 ὥρων χρόνον, ἀντὶ νὰ τοὺς φερουν εἰς Λιθερπούλην διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀεροπλοίου τοὺς ἀποσθιάζουν εἰς τὸ Κουινσάουν καὶ ἐκεῖθεν στέλλονται εἰς Λονδίον διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ οὕτω ἡ ἀλληλογραφία διανεμάται ταχύτερον. Αὐτὸ θὰ εἴπῃ δραστηριότης καὶ οἰκονομία χρόνου!

—Ἐκτίμησις Ταλλεϋράνδου περὶ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. «Ὁ Ναπολεὼν, λέγει ὁ σοφὸς Γάλλος Τ., ἦτο ἀνθρώπος προικισμένος μὲ ἰσχυρὰν διανοητικὴν δύναμιν, ἀλλὰ δὲν ἠνύθει τὴν ἀληθῆ δόξαν. Ἡ ἠθικὴ τοῦ ἰσχύος ἦτο παλὸ μικρά, ἡ κἀλλιον εἰπέιν μηδὲν. Ἦτο ἀνίκανος νὰ ἀπολαμβάνῃ εὐτυχίαν μὲ μετριότητα καὶ νὰ φέρῃ τὴν δυστυχίαν μὲ ἀξιοπρέπειαν, ἐπειδὴ δὲ ἑσπερίτω ἠθικῆς δυνάμεως, ἐγένετο πρόβλεψος τῆς καταστροφῆς τῆς Εὐρώπης καὶ αὐτοῦ!»

—Οἱ μέγιστοι νόες τῆς ἀνθρωπότητος μαρτυροῦν ὅτι ἡ σκέψις, τὰ αἰσθητά καὶ αἱ πράξεις ἐκάστου ἀνθρώπου βεβήλονται καὶ κυβερνοῦνται ὑπὸ τοῦ ὅτι εἶναι ὁ ἀνθρώπος. Ὁ ψεύστης δὲν δύναται νὰ ἔχῃ πραγματικὴν ἰδέαν τῆς ἀληθείας. Ὁ ποταπὸς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ πείραν τῆς ἀρετῆς. Ὁ κἀκὸς δὲν δύναται νὰ πράττῃ ὀρθῶς. Ἄλλ' ἐνῷ πράττουσιν ὅτι εἶναι, οὐχ ἦσαν εἶναι ἀληθεῖς ὅτι τείνουσιν εἰς τὸ νὰ γείνουσιν ὅτι πράττουσιν. Ὑπάρχουσι δὲ πολλοί, οἱ ὅποιοι βεβαίουν ὅτι ἡ σκέψις ἐπαρεάσθη ὑπὸ τῆς ζωῆς περισσώτερον παρ' ὅτι ἐπηρεάζεται ἡ ζωὴ ὑπὸ τῆς σκέψεως. Ἡμεῖς ὅμως νομίζομεν ὅτι ἡ σκέψις καὶ ἡ ζωὴ ἐπηρεάζονται ἀμοιβαίως.

—Τὸ βαθύτατον ἀνθρακωρυχεῖον ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι τὸ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πουσεριεῖ ἐν Γαλλίᾳ, τὸ ὅποιον δίδει κατ' ἔτος 300,000 τόνους γαιάνθρακα. Τὸ ἀνθρακωρυχεῖον τοῦτο ἐκμεταλλεύεται διὰ δύο πηγαθίων τοῦ ἐτος 2532 τοῦ δ' ἑτέρου 3032 ποδῶν τὸ βάθος· τὸ δεύτερον τοῦτο πηγαθίον βαθύνεται ἦδη, ὥστε θὰ φθάσῃ μέχρι 4000 ποδῶν τὸ βάθος.

—Οἱ μικροὶ συνδρομηταί μας δύνανται νὰ παραγάγουν φουσαλίδας δύο ποδῶν τὴν διάμετρον ἐξέχου λαμπρότητα, εἰς μίσησιν ὀλίγων ὁδῶν μετὰ γλυκερίνης. Αἱ φουσαλίδες αὗται ὑποκάτω ὑαλίνου κώδωνος τιθέμεναι δύνανται νὰ διατηρηθοῦν 48 ὥρας!

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πότε οἱ Ἰσραηλίται διηρέθησαν εἰς δύο βασίλεια;
2. Ὑπὸ τίνος ἡγχαλωθήσαν οἱ τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰσραὴλ;
3. Ὑπὸ τίνος δὲ οἱ ἀποκαταστάσαν τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα;